

سُبْحَانَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فَإِنَّا ابْتَغٰيْنَا عِشْرَ بُوْحًا

به اسم الله رحمان رحيم

اللّٰهُمَّ إِنَّا لِلّٰهِ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْوُمُ ۚ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَبَ

الَّمَّا * اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْوُمُ ۗ ۠ نَازَلَ كَرْدَ بِرْ تُوَ کَتَبَ رَا

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْأَنْجِيلَ ۖ ۢ

* بِرْ حَقِّ، مُصَدِّقَ آنچه است "پیش دست آن" و نازل کرد تورات و انجلیل را

١) الله که نیست اله إلا او، الحي القيوم است. الحي: همیشه حیات، زنده، فعال، توانا القيوم: برای همیشه قائم، برپا، مسلط.

مِنْ قَبْلِ هُدًى لِّلّٰهٗ اِسْ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ هٰذِهِ الَّذِينَ

از قبل، هدایتی برای مردم و نازل کرد فرقان را. یقیناً کسان

كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ هٰذِهِ اللّٰهُ عَزِيزٌ هٰذُو

کافر به آیات الله، برآنهاست عذاب شدید. و الله است غالب ذو

الْتِقَامٍ ④ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفِي عَلَيْكُمْ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا

انتقام. * یقیناً الله که نیست مخفی ازاو (هیچ) شیء در زمین و نه

فِي السَّمَاوَاتِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْضَ حَمِيرٌ كَيْفَ يَشَاءُ طَهْ

در سماء. * اوست آنکه دهد صورت بشما در رحم ها طوریکه خواهد.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَبَ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، آن عزیز الحکیم * اوست آنکه نازل کرد بر تو کتاب را،

مِنْهُ أَيُّهُ تَحْكِيمٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَبِ وَآخْرُ مُتَشَبِّهِاتٍ طَهْ

از آنست آیات محکم، آنها اند ام^۱ کتاب و دیگری متشابهات.

۱) ام: اصل، منبع، اساس، مادر،

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَرْعٌ فَيَنْبِغِي عَوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ

پس اما کسانیکه در قلبهای آنهاست زیغ^۱ میکنند متابعت آنچیست تشیبهات از آن

إِبْتِغَاءَ الْغِنَمَةِ وَ إِبْتِغَاءَ تَأْوِيلَهُ وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا

برای طلب فتنه و دریافت تاویل آن. و ندارد علم از تاویل آن الا

اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ أَمْنَابِهِ كُلُّهُ مِنْ عِنْدِ

الله. و راسخان در علم میگویند ایمان داریم برآن، کل از جانب

۱) زیغ: کجی، انحراف، منحرف، کج، مایل بسوی دیگر (زیغ الشمس)

رَبِّنَا وَمَا يَذَّكِرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ⑦ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ

رب ماست. و نشود متذکر إلا صاحبان دانش * رب ما نکن زیغقلبهای مارا بعد

إِذْ هَدَى يَتَّبِعُونَهُ بُنَاءً وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ⑧

آنکه هدایت کردی مارا و هبه^۱ ده بما از نزد خود رحمتی. یقیناً توئی هبه دهنده.

رَبِّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا يُبَيِّنُ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلُفُ

رب ما توئی جمع کننده مردم بیومیکه نیست شک درآن. یقیناً الله نمیکند خلاف

(۱) هبه: تحفه، بخشش، سوغات

الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَ

از میعاد * یقیناً کسان کافر را نکند مفاد بآنها اموال آنها و

لَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْعًا وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ۝

* نه اولاد آنها از الله شیع. و آنها هستند هیزم آتش

كَذَّابِ الْأَلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ طَكَّذَبُوا بِآيَاتِنَا

بمثل آل فرعون و کسان از قبل آنها. تکذیب کردند آیات مارا

فَاخَذُهُمُ اللَّهُ بِنُوْبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑪ قُلْ

و اخذ کرد آنها را الله بگناهان آنها. و الله است شدید العقاب^۱ * بگو

لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلِبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ

بکسان کافر زود میشوید مغلوب و میشوید حشر به جهنم. و بد

الْمَادِ ⑫ قَدْ كَانَ لَكُمْ أَيْةٌ فِي فِتَنِنِ التَّقْتَالِ فَعَلَهُ تُقَاتِلُ

مهاد است. یقیناً بود بشما نشانه در دو لشکری متقابل. لشکری میکرد قتال

۱) شدید العقاب: شدید در عقوبت، شدید بگرفتن انتقام

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَآخْرٰى كَافِرٰةٌ يَرُونَهُمْ مُشْكِنِيهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ

فی سبیل الله و دیگری کافر ، میدیدند آنها را دو چند آنکه میدید چشم.

وَاللهُ يُؤْيِدُ بِنَصْرٍ هُنْ مَنْ يَشَاءُ طَائِرٌ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لَا ولِي

والله کند دستیاری با نصرتش هر کرا خواهد. یقیناً در اینست عبرتی بصاحبان

الْأَبْصَارِ ۝ زَينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ

بصیرت * مزین شده بمردم حب شهوت از نساء و پسران

وَالْقَنَاطِيرُ الْمَقْنُطَرَةُ مِنَ الدَّهْبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّدَةِ

و قناطیر قنطار شده^۱ از طلا و نقره و اسپان با نشان

وَالْأَنْعَامُ وَالْحُرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللهُ عِنْدَهُ

و مواشی و مزرعه. اینست متاع حیات دنیا. و الله که نزداوست

وَسُونَ الْبَابِ^۲ قُلْ أَعُنِّي لَهُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ آتَقُوا

بهترین مآب^۲* بگو آیا خبر دهم بشما بهتر از اینها. برای کسان باتقوا

۱) قناطیر قنطار شده: انبارهای انبار شده. ۲) مآب: جای بازگشت برای آسایش، استراحت، تفریح.

عِنْدَ رَبِّهِمْ حَلَقَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيلُنَّ فِيهَا وَ

نزد رب آنهاست جنات، دارد جريان از تحت آن انهار، خلد کند آنجا با

ازواج مطهرة و رضوان من الله و الله بصير بالعباد ^ج
۱۵

* ازوج مطهر و رضوان^۱ از الله و الله است بصير بر بندگانش *

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْتَكَافِعُ فَلَاذُونَ بِنَا وَقِنَاعَنَابَ

آنانکه گويند رب ما، داريم ايمان، کن مغفرت گناهان مارا و وقايه کن مارالزعداب

۱) رضوان: خوشنوادي.

النَّارِ ١٤) الصَّابِرِينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالْفَاتِحِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَ
 آتش، * مردمان صابر و مردمان صادق و فرمان برداران و اتفاق دهنگان و
 الْمُسْتَخْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ١٧) شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا
 استغفار کنندگان سحرگاهان، * شاهداست الله^۱ یقیناً لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَالْمَلِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَالَمَا يَقُولُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 و ملائک و خاوندان علم ؛ قائم برانصف. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

۱) شهادت میدهد الله: همه خلقت گواه است که غیر از الله معبدی دیگری نیست.

الْحَكِيمُ^{١٨} إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ

الْحَكِيمُ.* يقيناً دین است نزد الله اسلام! و نکردن اختلاف کسانیکه

أُوتُوا الْكِتَبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بِدِينِهِمْ

داده شدند کتاب إلا از بعد آنکه آمد بآنها علم؛ از بغاوت بین آنها.

وَمَنْ يَكْفُرُ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{١٩} فَإِنْ

و هر که کند کفر به آیات الله يقيناً الله است سریع الحساب * و اگر

حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ طَوْقُلْ

جدال کنند با تو بگو تسليم کردم وجهم را به الله و هر که متابعتم کرد. و بگو

لِلَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ وَالْأُفْلَىٰ نَعَمْ سَلِيمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقُلْ

بکسانیکه داده شدند کتاب و بمردم امی^۱ آیا تسليم شده اید؟ پس اگر تسليم شدند البته

اَهْتَدُ وَأَوْلَانْ تَوَلُّوا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَغُ وَاللهُ بِصِيرَتِ الْعِبَادِ^{۲۰}

هدایت یافتند. و اگر برگشتن فقط بر توت
* ابلاغ. و الله است بصیر بر بند گان

۱) امی: آنکه دانش او مادر زاد است، بدون آنکه مکتب رفته یا جای دیگری علم کسب کرده باشد

إِنَّ الَّذِينَ يَكُفِّرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حِقٍّ لَا

يقيناً کسانیکه میکنند کفر به آیت الله و میکنند قتل انبیاء را بغیر حق

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطٍ مِّنَ النَّاسِ لَا فَدِيلَةُ هُمْ

و میکنند قتل کسانیرا که میکنند امر برانصف بین مردم، بدھید بشارت آنها را

بِعَذَابٍ أَكِيمٍ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

عذاب الیم * آنها اند کسانیکه هدر رفت اعمال آنها در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّنْ نِصْرٍ إِنَّ الَّذِينَ أَوْتُوا

و آخرت و نباشد آنهارا کدام نصرت دهنده * آيا نديدي به آنانكه داده شدند

نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَبِ يُلْعَنُ إِلَى كِتَبِ اللَّهِ لِيَحْكُمْ بَيْنَهُمْ ثُمَّ

نصيبة از کتاب، ميشوند دعوت به کتاب الله تاکند حکم بین آنها باز

يَتَوَلَّ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعَرِضُونَ ۚ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ

بر ميگردند فريقيه از آنها و هستند اعراض کندگان * چونکه آنها ميگويند نميکند

تَهْسِنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِيْنِهِمْ كَمَا كَانُوا

تماس بما آتش إلا برای ایام محدود و اغوا کرد آنها را از دین آنها آنچه همواره

يَفْتَرُونَ^{٢٤} فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَأَرَبَ قِيرَ وَوَقِيتُ

میکردند افترا * پس چطور باشد چون جمع کنیم آنها را یومیکه نیست شک درآن. و وفا شود

كُلُّ نَفْسٍ كَمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{٢٥} قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكَ

بهر نفس آنچه کسب کرد و برآنها بگو يا الله نمیشود ظلم *

الْمَلَكِ تَعُزُّتِ الْمَلَكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلَكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ

ملک، دهی ملک بهرکه خواهی و گیری ملک از هرکه خواهی و
تَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ طَبِيلَكَ الْخَيْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

دهی عزت بهرکه خواهی و دهی ذلت بهرکه خواهی. به ید تُست خیر. یقیناً توئی بر کل

شَأْيُّ عَقِيلٍ ۝ تَوْلِيهُ الْيَلَى فِي النَّهَارِ وَتَوْلِيهُ النَّهَارِ فِي الْيَلَى

شيءٌ قديٰر^{۲۶}* در آری شب را در روز و در آری روز را در شب،

وَتُخْرِجُهُ الْحَيٌّ مِنَ الْمِيتِ وَتُخْرِجُهُ الْمِيتَ مِنَ الْحَيٍّ وَتَرْزُقُهُ مَنْ

و کنی خارج حی را از میت و کنی خارج میت را از حی و دهی رزق هر کرا

لَئَلَئِرْغَدِرْحَسَابٍ لَا يَنْخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفَّارِينَ أَوْلَيَاءَ

خواهی بغیر حساب * نکند اتحاذ مؤمنان کافران را اولیاء

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعُلُ ذَلِكَ فَلَكُسَّ مِنَ اللَّهِ فِي

به عوض مؤمنین. و هر که کند فعل باز نیست نزد الله بر

شَيْءٌ إِلَّا أَنْ تَتَقَوَّمُهُ لِقَاءً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ طَوْ

شيء ؛ إلا که باشیدنگاهدار از آنها باتقوی . و در حذر میدارد شمارا الله از خود . و

إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ^{٢٨} قُلْ إِنْ تُخْفِوْمَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدِّلُهُ

بسوی الله است مصیر * بگو اگر کنید مخفی آنچه در سینه های شماست یا کنید هویدا ،

يَعْلَمُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى

دارد علم بر آن الله . و دارد علم بر آنچه در سماوات است و آنچه در زمین . والله است بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٢٩} يُوْمَ الْجَudُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ

کل شیئ قدیر * یومیکه بباید هر نفس آنچه عمل کرده بود از خیر

وَخُضْرًا أَيْضًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ يَبْيَنَهَا وَيَبْيَنَهَا أَهْدَى

حاضرًا و آنچه عمل کرده بود از بدی، خواهد که باشد بین وی و بین آن مسافه

بَعِيدًا وَيَحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ^{٣٠} قُلْ

بعید. و در حذر میدارد شمارا الله از خود. و الله است رؤوف بر بندگان * بگو

إِنْ كُنْتُمْ تَحْبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوهُنِّي يُحِبُّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ط

اگر هستید محبان الله کنید متابعتم، کند حب بشما الله و کند مغفرت گناهان شمارا.

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۝ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّ

و الله است غفور رحيم * بگو اطاعت کنید الله و رسول را. پس اگر برگشتند باز یقیناً

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ

الله ندارد حب بکافران * یقیناً الله برگزید آدم را و نوح را و آل

إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمَرَنَ عَلَى الْعُلَمَيْنَ لَدُّهُ يَةٌ كُعْضُهُمَا هُنْ بَعْضٌ ط

ابراهیم را و آل عمران را بر عالمین * فرزندان بعضی آنها اند از بعضی.

وَاللهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمَرَنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ

و الله است شنوا علیم * وقتی گفت زنی از عمران یارب من نذر کردم

لَكَ مَا فِي بَطْنِي لَحْرَرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

* برایت آنچه در بطنم آزادانه بکن قبول از من. یقیناً توئی شنوای علیم

فَلَمَّا وَضَعْتُهَا قَالَتْ رَبِّي إِنِّي وَضَعْتُهَا أَنْثَىٰ طَوَّالِهِ أَعْلَمُ

وقتی وضع کرد^١ آنرا گفت یارب من وضع کردم آنرا مؤنث. و الله دارد علم

بِمَا وَضَعْتُ وَلَكُلُّ مَنْ كَوَافِلُ أَنْثَىٰ وَإِنِّي سَمِّيَّتُهَا مَرْيَمَ وَ

آنچه وضع کرد. و نباشد مذکری مثل این مؤنث. و من اسم نهادم اورا مریم و

إِنِّي أَعِيذُ هَابِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ^{٣٤} فَتَقْبَلْهَا

من میسپارم اورا بتو، و اولاده اورا، از شیطان رجیم * کرد قبول آنرا

١) وضع کرد: زائید (معمولًاً گفته میشود وضع حمل)

رَبُّهَا بِقِبْوُلٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَلَهَا زَكَرِيَّا طَ

رب او به قبول حسن و نمو داد اورا نمو حسن و متکفلش ساخت زکریا را.

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ لَوَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ

هرگاه داخل میشد براو زکریا در محراب میافت نزد او رزقی. گفت

يَهُرِيمُ إِنِّي لَكِ هَذَا طَقَالْتُ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ

یامریم از کجاشد برایت این. گفت آنست از جانب الله. یقیناً الله دهد رزق

مَنْ يُشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ^{۳۷}
 بهر که خواهد بغير حساب * همانگاه دعا کرد زکریا برب خود. گفت یارب
هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرْيَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الْمُعَلَّمَاتِ^{۳۸} فَنَادَتْهُ
 هبه کن برایم از نزد خود اولاد پاک. توئی شنوای دعا * کرد ندا باو
الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحَرَابِ لَا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ
 ملائک و او بود قائم بر نماز در محراب، که الله دهد بشارت بتو

بِيَحِيٍ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَتِهِ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

از يحيیٰ مصدق بر کلمه از الله، و سیّدی و حصوری^۱ و نبیّی

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ آتِيْ يَكُونُ لِيْ غُلْمَانٌ وَقَدْ بَلَغَنِي

از جمله صالحین * گفت یارب چطور باشد برایم غلامی وقتی رسیده مرا

الْكِبَرُ وَأَمْرَاتِيْ عَاقِرٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

کبرسن و همسرم است عاقر^۲. گفت چنین است، الله میکند آنچه خواهد * گفت

۱) حصور: با عفت، قلعه بند(حصار)، محفوظ. ۲) عاقر: بی حاصل، نازا.

رَبِّ اجْعَلْ لِي أَيْةً طَالَ أَيْتُكَ أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ

یارب بنما برایم آیتی. گفت آیت توست که نکنی تکلم با مردم سه روز

إِلَّا رَمْزًا وَ إِذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَ سَيِّرْ بِالْعَشِيِّ وَ الْأُبَكَارِ ⑭

الا به رمز. و ذکر کن رب خودرا بکثرت و سبح بگو در شام و سحر *

وَ إِذْ قَالَتِ الْمَلِئَكَةُ يَمْرِيمْ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنِكِ وَ طَهَرَكِ

و چون گفتند ملائک يقیناً الله برگزیده ترا و مطهر کرده ترا

وَاصْطَفْكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝ يَمْرِيمُهُ أَقْتُنِي لِرِسَالَةِ

وَ بَرَگزیده ترا بر نساء همه عالم * يا مریم باش بفرمان رب خود و

السُّجُدِيُّ وَارْكَعْيُ مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ ذَلِكَ مِنْ آنْبَاعِ الْغَيْبِ

سجده کن و رکوع کن با رکوع کندگان * اینست از اخبار غیب

نُوحِيَكَ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَكَ بِهِمْ ذُيْلَقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيْضُمْ

کنیم وحی برایت. و نبودی نزد آنها چون می‌انداختند اقلام خود را که کدام آنها

يَكْفُلُ مَرِيمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِّمُونَ^{٤٤} إِذْ قَالَتِ

شودمتکفل مریم و نبودی نزد آنها که میکردند مخاصمه * وقتی گفت

الْمَلَائِكَةُ يَهْرِيمُ ابْنَ اللَّهِ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَاتٍ مِّنْهُ أَسْمُهُ الْمَسِيحُ

ملائک یا مریم یقیناً الله دهد بشارت ترا بکلمه از خود، اسم او مسیح

عَلِيِّى ابْنُ هَرِيمَ وَجِيْهَارِى فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ^{٤٥}

* عیسیٰ پسر مریم، با وجیه^۱ در دنیا و آخرت و از مقربین

۱) با وجیه: آبرومند، پسندیده، روی دار، شناخته شده، آشنا، با رسوخ

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَتْ رَبِّ

وَكَنْد تکلم بمقدم در مهد^۱ و کهولت^۲ و از صالحین باشد * گفت یارب

أَنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسِسْنِي بِشَرٍ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ

چطور باشد برایم ولدی و نکرده مس بمن چنین برایت الله بشری. گفت

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

کند خلق آنچه خواهد. وقتی فیصله کند برامری آنگاه گوید بآن، شو! و میشود!

۱) در مهد: در گهواره، در کودکی. ۲) کهولت: پیری، کلان سالی.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَالْتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ^{٤٨} وَرَسُولًا

ودهد تعلم باو کتاب و حکمت و تورات و انجیل را * و رسول

إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا أَنِّي قَدْ جَعَلْتُكُمْ بِأَيْمَانِهِ مِنْ رَبِّكُمْ لَا أَنِّي

برای بنی اسرائیل باشد "من البته آمده ام بشما با آیتی از رب شما، من

أَخْلَقْتُكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهْيَةً الطَّيْرِ فَانفَثَرُ فِي الْأَرْضِ فَيَكُونُونَ

کنم خلق بشما از گل بمثل هیئت پرندہ و کنم نفخه درآن بازشود

طَيْرًا يَأْذِنُ اللَّهُ وَأَبْرِىءُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِ الْمَوْتَىٰ

پرنده به اذن الله. و مبرا سازم اکمه^۱ و ابرص^۲ را و حیات دهم بمرده

يَأْذِنُ اللَّهُ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَلَكُ خَرْوَنَ لِفِي بَيْوَتِكُمْ

به اذن الله. و خبردهم بشما آنچه بخورید و آنچه ذخیره کنید در خانه های خود.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَاءَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٤٩ وَمُصَدِّقًا لِمَا

یقیناً در اینست آیتی بشما اگر هستید مردم مؤمن * " و مصدق ام برآنچه

۱) اکمه: کور، نایینا ۲) ابرص: پیس، کریه پیکر، منحوس.

بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأَحَلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ

پیش از من بود از تورات و کنم حلال برایشما بعضی آنچه حرام بود

عَلَيْكُمْ وَجِئْنَاهُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَإِنَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٥٠

* برشما و آمده ام بشما با آیتی از رب شما. پس تقوا کنید به الله و کنید اطاعت مرا

إِنَّ اللَّهَ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٥١

یقیناً الله است ربم و رب شما، کنید عبادت اورا. این است صراط "مستقیم" * چون

أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفَّارُ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

احساس کرد عیسی از آنها کفر، گفت کیست انصار من نزد الله؟ گفت

الْحَوَارِيُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمْنَاكُمْ بِاللَّهِ وَاتَّهَدْنَا بِإِيمَانِ الْمُسْلِمِينَ ٥٢

* حواريون مائیم انصار الله. ایمان داریم بر الله. و شاهد باش که مائیم مسلمان

رَبَّنَا أَمْنَاكُمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَأَكْتَبْنَا مَعَ الشَّهِيدِينَ ٥٣

رب ما ایمان داریم بر آنچه نازل کردی و متابعت میکنیم رسول را و بنویس مارا با شهداء * و

مَكْرُوا وَمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٤٦﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعِيسَى إِنِّي

مَكْرَكَرْدَند وَ مَكْرَكَرْدَ الله. وَ الله اسْتَ بهترین مَكْرَكَنْدَگَانْ* چون گفت الله يا عيسی من

مُتَوَفِّيكَ وَ رَافِعُكَ إِلَيَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الدِّينِ كَفَرُوا وَ

دهم وفات ترا و رفعت دهم ترا نزدم و مطهرسازم ترا از کسان کافر و

جَاعِلُ الدِّينَ أَثْبَعُوكَ فَوْقَ الدِّينِ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

میسازم کسان تابع ترا فوق کافر کسان الى یوم قیامت.

ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ فَاحْكُمْ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ^{٥٥}

* باز نزدم مرجع شماست کنم حکم بین شما در آنچه بودید برآن مخالفین

فَإِنَّمَا الَّذِينَ كَفَرُوا قَاعِدُونَ بِهِمْ عَذَابٌ أَبَدًا شَدِيدٌ فِي الدُّنْيَا

واما آنانکه کفر کردند کنم عذاب آنها را عذاب شدید در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّنْ نِصْرٍ^{٥٦} وَأَنَّا الَّذِينَ أَنْوَاهُمْ عَمِلُوا

و آخرت. و نباشد آنها را کدام نصرت دهنده * و اما بکسان با ایمان و اعمال

الصَّلِحَتِ فَيُوَفَّىٰهُمْ أَجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّلَمِينَ ٥٧

* صالح ، میشود وفا به اجرتهای آنها. و الله ندارد محبت به مردم ظالم

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ ٥٨ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ

اینک کنم تلاوت برای تو از آیات و ذکر حکیم * یقیناً مثال عیسیٰ

عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ اَدَمَ طَخَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٥٩

* نزد الله بمثل آدم است. خلق کرد او را از خاک باز گفت باو شو! و شد!

الْحُقْقُ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ

الحق از رب تو پس مباش از شک کندگان * هر که مجادله کند با تو در آن

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْ وَانْدُعْ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ

از بعد آنکه آمد برایت از علم بگو بیا دعوت کنیم ابناء خود را و ابناء شمارا

وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ لَا تَهْجِلْ وَلَا تَجْعَلْ

و نساء خود را و نساء شمارا و خود را و شمارا باز کنیم زاری تا بگردانیم

لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَى الْكُفَّارِ بَيْنَهُمْ إِنَّ هَذَا الْهُوَالْقَصَصُ الْحَقُّ وَ

لعت الله بر دروغ گویان * یقیناً این همان قصه های حق اند. و

مَا مِنْ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَإِنْ تَوَلُوا

نیست کدام اله الا الله. و یقیناً الله اوست عزیز حکیم. اگر برگشتند

فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُغْسِلِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ تَعَالَوْا إِلَى

یقیناً الله علیم است بر مردمان مفسد * بگو يا اهل کتاب بیائید بسوی

كَلِمَةٌ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِلَّا اللَّهُ وَلَا شُرِيكَ لَهُ

كلمه سواء^۱ بين ما و بين شما، تانكينيم عبادت إلا الله را و نكينيم شريك باو

شَيْئًا وَلَا يَتَحَدَّ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُوا

چيزى را ونه اخذكينيم بعضى ما بعضى را ارباب بجای الله. اگر برگشتند

فَقُولُوا الشَّهَدُ وَإِنَّمَا مُسْلِمُونَ^{۶۴} يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَحْاجُونَ

بگوئيد شاهد باشد که مائيم مسلمانان * يا اهل كتاب چرا ميکنيد مخاصمه

۱) سواء: برابر، يكسان، عدل، بدون تبعيض.

فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ

راجع ابراهیم و نشد نازل تورات و نه انجیل الا از بعد او.

أَفَلَا يَعْقِلُونَ^{٦٥} هَذِهِمْ هُؤُلَاءِ الْحَاجُّتُمْ فِيمَا كُرِبَّهُ عِلْمٌ فَلَمْ

چرا نمیکنید تعقل * بلی شمایید گروه مخاصم بازچه دارید برآن علم مگرچرا

تُحَاجُّوْنَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^{٦٦}

* میکنید مخاصمه بازچه ندارید برآن علم. و الله دارد علم و شما ندارید علم

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا

نه بود ابراهیم یهودی و نه نصرانی و لakan بود حنیف^۱

مُسْلِمًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِيمَانٍ

مسلمی. و نه بود از مشرکین * یقیناً اول مردم اند نزد ابراهیم

لَكَذِينَ اتَّبَعُوهُ وَ هُذَا النَّبِيُّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اللَّهُ وَ لِئِنْ

کسان تابع او و این نبی و کسان باایمان. و الله است ولی

۱) حنیف: بیزار و منکر از مذاهب باطل و طریقه های غلط، تسلیم به حق و راه نیک و پسندیده.

الْمُؤْمِنِينَ وَذَوُتُ طَائِفَةٍ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَبِ لَوْيُضِلُّونَكُمْ^{٤٨}

مؤمنان * میخواهد طائفه از اهل کتاب که کنندگراه شمارا.

وَلَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ^{٤٩} يَا أَهْلَ الْكِتَبِ

و نکند گراه الا نفسهای خودرا و ندارند شعور * یا اهل کتاب

لِمَ تَكُفُّرُونَ بِأَيْتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشَهَّدُونَ^{٧٠} يَا أَهْلَ الْكِتَبِ

چرا تکفیر میکنید به آیات الله وقتی شما هستید شاهد (حق) * یا اهل کتاب

لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَكُتُبُنَا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ

چرا میکنید ملبس حق را به باطل و میکنید پنهان حق را وقتی شما برآن

تَعْلَمُونَ^{٦١} وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمِنُوا بِالَّذِي

دارید علم * و میگوید طائفه اهل کتاب ایمان آورید برآنچه

أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ أَمْنَوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَأَكَمَ فُرُوْقًا أُخْرَهُ

شد نازل بر کسان مؤمن از روی نهار و تکفیر کنید در آخرش

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^ص^{٧٢} وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ

برای آنکه کنند رجعت * "و نیاورید ایمان الا بر تبع دین خود." بگو

إِنَّ الْهُدًى هُدًى اللَّهُ أَنْ يُؤْتِيَ أَحَدًا مِثْلَ مَا أَوْتَيْنَا

یقیناً هدایت است هدایت الله تا دهد احمدی را مثل آنچه داد بشما،

أَوْ يُحَاجِجُوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُعَطِّيهِ

و کنند مجادله با شما نزد رب شما. بگو یقیناً فضل است بدست الله. میدهد آنرا

مَنْ يَشَاءُ طَوِيلُهُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ^{٧٣} لَا يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

بهر که خواهد. و الله است واسع علیم * کند مختص برحمت خود هر کرا خواهد.

وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ^{٧٤} وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَبِ مَنْ إِنْ

و الله است دارای فضل عظیم * و از اهل کتاب است آنکه اگر

تَأْمَنْتَهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ

امانت دھی باو قنطاری^۱ کند ادا ازرا برایت. و از آنهاست آنکه اگر امانت دھی باو دیناری

۱) قنطاری: حزانه ای

لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْكِ قَاتِلًا ذَلِكَ بِمَا فَعَلُوا

نکند ادا آنرا برایت **إِلا** بکنی مداوم برآن استادگی. اینچنین باشه گویند

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمَمِينَ سَيِّئٌ وَّ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبَ

نیست برما نسبت مردم امی راهی. و میگویند بر الله دروغ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ^{٧٥} بَلِّي مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَ اتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ

و خودشان میدانند * بلی هر که کند وفا بعهد خود و تقوا کند باز یقیناً الله

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَآتَيْنَا لَهُمْ

محب متقین است * یقیناً آنانکه می خرد با عهد الله و پیمان خود

لَهُنَا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْأُخْرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمْ

ثمن^۱ قلیل را آنها را نیست بهره برایشان در آخرت و نمیکند تکلم با آنها

اللَّهُ وَلَا يُنْظَرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ

الله و نمیکند نظر به آنها و برای آنهاست و نمیکند پاک آنها را

۱) ثمن: بها، مزد، سودا، توشه.

عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٧٧} وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونَ أَسْتَهْمُ بِالْكِتَبِ

عذاب اليم * و یقیناً از آنهاست فرقه میگردانند زبانهای خودرا بر کتاب

لِتَحْسِبُوهُ مِنَ الْكِتَبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَبِ وَيَقُولُونَ هُوَ

تا حساب کنید آنرا از کتاب و نیست آن از کتاب. و میگویند آن

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

از نزد الله است و نیست آن از نزد الله. و میگویند بر الله

الْكِتَبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْكِتَبَ

دروغ و برای آنهاست معلوم. * نیست جایز برای بشر که دهد باو الله کتاب را

وَالْحُكْمُ وَالنُّبُوَّةُ لَمْ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُوْنُوا عِبَادًا لِّي مِنْ

و حکمت را و نبوت را باز گوید بمردم شوید عباد من به

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُوْنُوا رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَبَ

عرض الله و لakan شوید ربانیان چون شما میدادید تعلیم کتاب را

وَبِمَا كُنْتُمْ تَذَرُّعُونَ^{٧٩} وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَنَحِّزُوا إِلَيْنَا كَمَا
كُنْتُمْ تَنْهَاكُمْ^{٨٠}

و چون شما میدادید درس * و نمیکند بشما امر که اخذ کنید ملائک را

وَالَّتَّيْنَ أَرْبَابًا أَيَا أَمْرَكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذَا أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ^{٨٠}

و انبیاء را ارباب خود. آیا امر کند شمارا بکفر بعد آنکه شما شدید مسلمان *

وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا أَتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتْبٍ وَحِكْمَةٍ
و چون اخذ کرد الله میثاق انبیاء "هرگاه دهم بشما از کتاب و حکمت

لَمْ جَاءَ كُمْرَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتَؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتُنَصِّرُنَّكُمْ

باز بیاید بشما رسول مصدق آنچه نزد شماست، میآرید ایمان باو و میکنید نصرت او را؟"

قَالَ إِنَّمَا أَقْرَرْتُمْ وَأَخْذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ أَصْرِيْ قَالُوا أَقْرَرْنَا ط

گفت "آیا اقرار میکنید و اخذ میکنید بر اینها عهد مرا؟" گفتند "اقرار میکنیم."

قَالَ فَأَشْهَدُ وَا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ^{٨١} فَمَنْ تَوَلَّ

گفت "شاهد باشید و من با شما از شاهدان" * و هر که برگشت

بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِقُونَ ﴿٨٦﴾ أَفَغَيْرُ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ

بعد ازاین باز آنها اند همان مردمان فاسق * آیا غیراز دین الله می طلبند

وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ

و باوست تسلیم هر که در سماوات و زمین است خواه مخواه^۱ و نزد او

يُرْجَعُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ أَمْنِي بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ

میشوند راجع * بگو ایمان داریم به الله و آنچه نازل شده بر ما و آنچه نازل شده

۱) خواه مخواه: به خوشی یا کراحتیت

عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

بر ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و اولاده او

وَمَا أُوتَى مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ

و آنچه داده شده به موسی و عیسی و انبیاء از جانب رب آنها، نمی کنیم تفرق

بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ^{٨٤} وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ

بین احدی از آنها و ما هستیم بوی تسليم * و هر که بجاید غیراز

الْإِسْلَامُ دِينٌ أَفَلَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

اسلام دینی را نمیشود قبول از وی. و اوست در آخرت از

الْخَسِيرِينَ^{٨٥} **كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ**

حساره مندان * چطور کند هدایت الله بقومیکه کافر شدند بعد از ایمان خود

وَشَهَدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءُهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللهُ لَا

و شهادت دادند که رسول حق است و آمده بود برای آنها بیانات. و الله نمیکند

يَهُدِي الْقَوْمَ الظَّلِمِينَ ﴿٨٧﴾ أُولَئِكَ جَزَاوْهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ

هدایت قوم ظالم را * آنها، جزای آنهاست همینکه برآنهاست

لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾ خَلِدِينَ فِيهَا

لعت الله و ملائک و مردمان جمیعاً * خلد میکنند آنجا.

لَا يُخْفَفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

نیابد تخفیف از آنها عذاب و نه آنها یابند مهلت * إلا آنانکه توبه کردند

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ لِرَحِيمٍ^{٨٩} إِنَّ

از بعد این واصلاح شدند. ويقيناً الله است غفور رحيم * يقيناً

الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ

آنانکه کفر کردند بعد ایمان خود باز زیاد کردند بکفر، نمیشود قبول

تَوْبَةً مُوجِّهَةً إِلَيْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^{٩٠} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَا نَوْا وَ

توبه آنها. و آنها اند همان گمراهان * يقيناً آنانکه کافر شدند و مردند و